

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, **XXX**
[...] (2024) **XXX** draft

ANNEX

SENSITIVE*
UNTIL ADOPTION

BIJLAGE

bij

MEDEDELING VAN DE COMMISSIE

Goedkeuring van de inhoud van een ontwerpverordening van de Commissie tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1408/2013 inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector

* Distribution only on a 'Need to know' basis - Do not read or carry openly in public places. Must be stored securely and encrypted in storage and transmission. Destroy copies by shredding or secure deletion. Full handling instructions <https://europa.eu/db43PX>

BIJLAGE

VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van XXX

tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector

ONTWERP

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 108, lid 4,

Gezien Verordening (EU) 2015/1588 van de Raad van 13 juli 2015 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op bepaalde soorten van horizontale steunmaatregelen¹,

Na raadpleging van het Adviescomité inzake overheidssteun,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Gelet op de ervaring die opgedaan is bij de toepassing van Verordening (EU) nr. 1408/2013², is het passend het plafond voor de-minimissteun die één onderneming gedurende een periode van drie jaar per lidstaat mag ontvangen, te verhogen tot 37 000 EUR. Dit plafond weerspiegelt de inflatie sinds de wijziging van Verordening (EU) nr. 1408/2013 in 2019³ en de verwachte ontwikkelingen tijdens de geldigheidsduur van Verordening (EU) nr. 1408/2013. Het plafond is noodzakelijk om te garanderen dat onder Verordening (EU) nr. 1408/2013 vallende maatregelen kunnen worden geacht het handelsverkeer tussen de lidstaten niet ongunstig te beïnvloeden en de mededinging niet te vervalsen of dreigen te vervalsen.
- (2) Rekening houdend met de verplichting om informatie over verleende de-minimissteun te registreren in een centraal register op nationaal of Unieniveau, is het passend het nationale maximum te berekenen als 1,5 % van het gemiddelde van de drie hoogste waarden van de jaarlijkse productie, per lidstaat, in overeenstemming met de berekeningsmethode die in het verleden is gebruikt voor lidstaten met een vrijwillig centraal register. Het is ook raadzaam de berekening van het nationale maximum aan te passen om recentere jaren in aanmerking te nemen in overeenstemming met de geldigheidstermijn van Verordening (EU) nr. 1408/2013. Bijgevolg moet de termijn

¹ PB L 248 van 24.9.2015, blz. 1.

² Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie van 18 december 2013 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PB L 352 van 24.12.2013, blz. 9).

³ Bij Verordening (EU) 2019/316 van de Commissie van 21 februari 2019 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1408/2013 van de Commissie inzake de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun in de landbouwsector (PB L 51I van 22.2.2019, blz. 1).

die wordt gebruikt om het gemiddelde van de hoogste waarden van de jaarlijkse landbouwproductie te berekenen, worden verlengd tot 2012-2023.

- (3) Uit de ervaring die sinds de toepassing van Verordening (EU) nr. 1408/2013 is opgedaan, is gebleken dat de concentratie van de-minimissteun in een bepaalde productsector tot een verstoring van de mededinging en de handel zou kunnen leiden. Daarom zou een sectoraal maximum moeten blijven gelden waardoor de lidstaten over elke periode van drie jaar niet meer dan 50 % van het totale cumulatieve bedrag aan de-minimissteun mogen verlenen voor maatregelen die slechts één specifieke productsector ten goede komen. Dat sectoraal maximum moet waarborgen dat een onder Verordening (EU) nr. 1408/2013 vallende maatregel geacht kan worden het handelsverkeer tussen de lidstaten niet te beïnvloeden en de mededinging niet te vervalsen of dreigen te vervalsen.
- (4) De criteria voor het berekenen van het brutosubsidie-equivalent voor leningen en garanties moeten worden aangepast overeenkomstig de verhoogde de-minimisplafonds.
- (5) Om in overeenstemming te zijn met Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie⁴, moet de periode die in aanmerking moet worden genomen voor de beoordeling van de naleving van de in Verordening (EU) nr. 1408/2013 vastgestelde plafonds, worden gewijzigd van drie belastingjaren in drie jaar. Deze periode moet doorlopend worden beoordeeld. Bij elke nieuwe verlening van de-minimissteun moet het totale in de drie voorgaande jaren aan de-minimissteun verleende bedrag in aanmerking worden genomen.
- (6) Het is de plicht van de Commissie erop toe te zien dat de staatssteunregels worden nageleefd en overeenstemmen met het in artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde beginsel van loyale samenwerking. De lidstaten moeten de vervulling van deze taak vergemakkelijken door de nodige instrumenten in te stellen om te waarborgen dat het totale bedrag aan de-minimissteun dat volgens de de-minimisregel aan één onderneming wordt verleend, alsmede het cumulatieve bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat wordt verleend (“nationaal maximum”), de totale toelaatbare plafonds niet overschrijden. De lidstaten moeten de verleende steun monitoren om ervoor te zorgen dat deze plafonds niet worden overschreden en de cumulatieregels worden nageleefd. Om aan die verplichting te voldoen en in overeenstemming met Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie, moeten de lidstaten uiterlijk vanaf 1 januari 2026 volledige informatie over de verleende de-minimissteun verstrekken in een centraal register op nationaal of EU-niveau, en controleren of nieuwe steunverlening en het nationale maximum het in Verordening (EU) nr. 1408/2013 vastgestelde plafond niet overschrijden. Het centrale register zal de administratieve lasten voor ondernemingen helpen verminderen. Ondernemingen zullen niet langer verplicht zijn om alle andere ontvangen de-minimissteun bij te houden en aan te geven, zodra het centrale register gegevens voor een periode van drie jaar bevat. Voor de toepassing van Verordening (EU) nr. 1408/2013 moet de controle op de naleving van de daarin vastgestelde plafonds in beginsel gebaseerd zijn op de informatie in het centrale register.

⁴ Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PB L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

- (7) Elke lidstaat kan een nationaal centraal register opzetten. Bestaande nationale centrale registers die aan de voorschriften van Verordening (EU) nr. 1408/2013 voldoen, mogen verder worden gebruikt. De Commissie zal op het niveau van de Unie een centraal register opzetten dat vanaf 1 januari 2026 door de lidstaten kan worden gebruikt.
- (8) Aangezien administratieve lasten en regelgevingsbelemmeringen een probleem vormen voor de meeste kmo's en de Commissie ernaar streeft de uit rapportageverplichtingen voortvloeiende lasten met 25 % te verminderen⁵, moet elk centraal register zo worden opgezet dat de administratieve lasten worden verminderd. Goede administratieve praktijken, zoals die welke zijn vastgesteld in de verordening betreffende één digitale toegangspoort⁶, kunnen worden gebruikt als referentie voor het opzetten en beheren van het centrale register op Unieniveau en van de nationale centrale registers.
- (9) Transparantieregels moeten zorgen voor een betere naleving van de regels, een sterkere verantwoordingsplicht, collegiale toetsing en uiteindelijk voor een doeltreffendere besteding van overheidsmiddelen. De bekendmaking van de naam van de begunstigde van de steun in een centraal register dient het rechtmatige belang van transparantie door het publiek te informeren over het gebruik van de middelen van de lidstaat. Het doet geen onnodige afbreuk aan het recht van begunstigten op bescherming van hun persoonsgegevens, mits de bekendmaking in het centrale register van persoonsgegevens in overeenstemming is met de Unieregels inzake gegevensbescherming⁷. De lidstaten moeten de mogelijkheid hebben om specifieke vermeldingen te pseudonimiseren wanneer dat nodig is om te voldoen aan de Unieregels inzake gegevensbescherming.
- (10) In het licht van de toegenomen behoefte om gebruik te maken van de-minimissteun en gezien het feit dat de huidige plafonds onnodig beperkend zijn, moet Verordening (EU) nr. 1408/2013 worden gewijzigd voor het einde van haar geldigheidsduur, namelijk 31 december 2027. Bijgevolg moet de geldigheidstermijn van Verordening (EU) nr. 1408/2013 worden verlengd tot en met 31 december 2032.
- (11) Verordening (EU) nr. 1408/2013 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd, HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Verordening (EU) nr. 1408/2013 wordt als volgt gewijzigd:

⁵ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's – Steunpakket voor kleine en middelgrote ondernemingen (COM(2023) 535 final).

⁶ Verordening (EU) 2018/1724 van het Europees Parlement en de Raad van 2 oktober 2018 tot oprichting van één digitale toegangspoort voor informatie, procedures en diensten voor ondersteuning en probleemoplossing en houdende wijziging van Verordening (EU) nr. 1024/2012 ([PB L 295 van 21.11.2018, blz. 1](#)).

⁷ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB L 119 van 4.5.2016, blz. 1). Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39).

- (1) In artikel 1, lid 1, punt b), wordt de voetnoot vervangen door:

“(*) Aangezien overeenkomstig het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (terugtrekkingsakkoord), en met name artikel 10 van het Windsor-kader en bijlage 5 daarbij (zie Gezamenlijke Verklaring nr. 1/2023 van de Unie en het Verenigd Koninkrijk in het Gemengd Comité dat is opgericht bij het terugtrekkingsakkoord van 24 maart 2023, PB L 102 van 17.4.2023, blz. 87), sommige bepalingen van het recht van de Unie met betrekking tot staatssteun met betrekking tot maatregelen die van invloed zijn op de handel tussen Noord-Ierland en de Unie, van toepassing blijven op het Verenigd Koninkrijk, wordt elke verwijzing naar een lidstaat voor de toepassing van deze verordening geacht het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland te omvatten.”;

- (2) in artikel 2 wordt lid 4 vervangen door:

“4. Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder “sectoraal maximum”: een maximaal cumulatief steunbedrag dat van toepassing is op steunmaatregelen die slechts één enkele productsector ten goede komen, en dat overeenkomt met 50 % van het maximumbedrag van de per lidstaat verleende de-minimissteun als vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.”;

- (3) Artikel 3 wordt vervangen door:

“Artikel 3
De-minimissteun

1. Steunmaatregelen worden geacht niet aan alle criteria van artikel 107, lid 1, van het Verdrag te voldoen en zijn derhalve vrijgesteld van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het Verdrag, indien zij aan de in deze verordening vastgestelde voorwaarden voldoen.
2. Het totale bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat aan één onderneming wordt verleend, ligt niet hoger dan 37 000 EUR over een periode van drie jaar.
3. Het cumulatieve bedrag aan de-minimissteun dat per lidstaat over een periode van drie jaar wordt verleend aan ondernemingen die actief zijn in de primaire productie van landbouwproducten, ligt niet hoger dan het in de bijlage vastgestelde nationale maximum.
4. Voor steunmaatregelen die slechts één enkele productsector ten goede komen, ligt het totale cumulatieve bedrag dat over een periode van drie jaar wordt verleend, niet hoger dan het in artikel 2, lid 4, gedefinieerde sectoraal maximum.
5. De de-minimissteun wordt geacht te zijn verleend op het tijdstip waarop de onderneming krachtens de toepasselijke nationale wet- en regelgeving een wettelijke aanspraak op de steun verwerft, ongeacht de datum waarop de de-minimissteun aan de onderneming wordt betaald.
6. Het de-minimisplafond en het nationale en sectorale maximum als bedoeld in de leden 2, 3 en 4 zijn van toepassing ongeacht de vorm van de de-minimissteun of het daarmee nagestreefde doel en ongeacht of de door de lidstaat verleende steun geheel of ten dele uit middelen van Unie-oorsprong wordt gefinancierd.
7. Voor de toepassing van de de-minimisplafonds en de nationale en sectorale maxima als bedoeld in de leden 2, 3 en 4 wordt steun als een subsidiebedrag uitgedrukt. Alle bedragen die worden gebruikt, zijn brutobedragen vóór aftrek van belastingen of andere heffingen. Wanneer steun in een andere vorm dan

een subsidie wordt toegekend, is het steunbedrag het brutosubsidie-equivalent van de steun.

8. Van steun die in tranches wordt uitgekeerd, wordt door discontering de waarde op het tijdstip van de verlening ervan berekend. De rentevoet die bij discontering wordt gehanteerd, is de disconteringsvoet die op het tijdstip van de steunverlening van toepassing is.
9. Wanneer het de-minimisplafond, het nationale maximum of het sectorale maximum als bedoeld in de leden 2, 3 en 4 door de toekenning van nieuwe de-minimissteun zouden worden overschreden, komt deze nieuwe steun in zijn geheel niet in aanmerking voor het voordeel van deze verordening.
10. In het geval van fusies of overnames wordt alle de-minimissteun die voordien aan elk van de fuserende ondernemingen is verleend, in aanmerking genomen om te bepalen of nieuwe de-minimissteun voor de nieuwe of de overnemende onderneming het toepasselijke de-minimisplafond, het toepasselijke nationale maximum of het sectoraal maximum overschrijdt. De-minimissteun die vóór de fusie of overname rechtmatig is verleend, blijft rechtmatig.
11. Indien één onderneming in twee of meer afzonderlijke ondernemingen wordt opgesplitst, wordt de vóór de splitsing verleende de-minimissteun toegerekend aan de onderneming die de steun genoot; dat is in beginsel de onderneming die de activiteiten overneemt waarvoor de de-minimissteun werd gebruikt. Indien deze toerekening niet mogelijk is, wordt de de-minimissteun evenredig toegerekend op basis van de boekwaarde van het aandelenkapitaal van de nieuwe ondernemingen op het daadwerkelijke tijdstip van de splitsing.”;

(4) Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 3 wordt punt b) vervangen door:

“b) voor de lening zekerheden zijn gesteld van ten minste 50 % van de lening en het een lening betreft van ofwel 185 000 EUR met een looptijd van vijf jaar ofwel 92 500 EUR met een looptijd van tien jaar; indien een lening wordt toegekend voor een bedrag dat lager ligt dan die bedragen en/of die lening wordt toegekend voor een periode van minder dan respectievelijk vijf of tien jaar, wordt het brutosubsidie-equivalent van die lening berekend als een overeenkomstig deel van het in artikel 3, lid 2, vastgestelde de-minimisplafond, of”;

(b) in lid 6 wordt punt b) vervangen door:

“b) de garantie niet meer dan 80 % van de onderliggende lening bedraagt en het ofwel gaat om een gegarandeerd bedrag van 277 500 EUR en een garantie met een looptijd van vijf jaar, ofwel om een gegarandeerd bedrag van 138 750 EUR en een garantie met een looptijd van tien jaar; indien het garantiebedrag lager ligt dan die bedragen en/of de garantie wordt toegekend voor een periode van minder dan respectievelijk vijf of tien jaar, wordt het brutosubsidie-equivalent van die garantie berekend als een overeenkomstig deel van de in artikel 3, lid 2, vastgestelde de-minimisplafonds, of”;

(5) in artikel 5 worden de leden 1 en 2 vervangen door:

“1. Wanneer een onderneming actief is in de primaire productie van landbouwproducten en actief is in een of meer van de sectoren of andere

activiteiten verricht die onder Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie* vallen, mag de-minimissteun die overeenkomstig deze verordening voor activiteiten in de sector van de landbouwproductie wordt verleend, met de-minimissteun voor de laatstgenoemde sector of sectoren of activiteiten worden gecumuleerd tot het desbetreffende in artikel 3, lid 2, van Verordening (EU) 2023/2831 vastgestelde plafond, mits de betrokken lidstaat met passende middelen ervoor zorgt dat de primaire productie van landbouwproducten geen overeenkomstig Verordening (EU) 2023/2831 verleende de-minimissteun geniet.

2. Wanneer een onderneming zowel in de primaire productie van landbouwproducten als in de visserij- en aquacultuursector actief is, mag de-minimissteun die overeenkomstig deze verordening voor activiteiten in de sector van de landbouwproductie wordt verleend, met de-minimissteun die overeenkomstig Verordening (EU) nr. 717/2014 voor activiteiten in de laatstgenoemde sector wordt verleend, worden gecumuleerd tot het in die verordening vastgestelde plafond, mits de betrokken lidstaat met passende middelen ervoor zorgt dat de primaire productie van landbouwproducten geen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 717/2014 verleende de-minimissteun geniet.”;

* Verordening (EU) 2023/2831 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun (PB L, 2023/2831, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2831/oj>).

- (6) aan artikel 5 wordt het volgende lid 2 bis toegevoegd:

“2 bis De-minimissteun die overeenkomstig deze verordening wordt verleend, mag met de-minimissteun die overeenkomstig Verordening (EU) 2023/2832 van de Commissie* wordt verleend, worden gecumuleerd tot het in die verordening vastgestelde plafond, mits de betrokken lidstaat met passende middelen ervoor zorgt dat de primaire productie van landbouwproducten geen overeenkomstig Verordening (EU) 2023/2832 verleende de-minimissteun geniet.

* Verordening (EU) 2023/2832 van de Commissie van 13 december 2023 betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun verleend aan diensten van algemeen economisch belang verrichtende ondernemingen (PB L, 2023/2832, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2832/oj>).”;

- (7) Artikel 6 wordt vervangen door:

“Artikel 6

Monitoring en rapportage

1. De lidstaten zorgen ervoor dat met ingang van 1 januari 2026 informatie over verleende de-minimissteun wordt geregistreerd in een centraal register op nationaal of EU-niveau. Het centraal register bevat de identificatie van de begunstigde, het steunbedrag, de toekenningsdatum, de steunverlenende autoriteit, het steuninstrument en de betrokken sector op basis van de statistische classificatie van economische activiteiten in de Unie (“NACE-classificatie”). Het centrale register wordt zo opgezet dat de informatie gemakkelijk toegankelijk is voor het publiek en dat tegelijkertijd de EU-regels

inzake gegevensbescherming worden nageleefd, onder meer door, indien nodig, specifieke vermeldingen te pseudonimiseren.

2. De lidstaten registreren in het centraal register de in lid 1 bedoelde informatie over door een autoriteit in de betrokken lidstaat verleende de-minimissteun uiterlijk twintig werkdagen na de verlening van de steun. De lidstaten nemen passende maatregelen om de juistheid van de gegevens in het centraal register te waarborgen.
3. De lidstaten houden een register bij van de geregistreerde informatie over de-minimissteun gedurende tien jaar vanaf de datum waarop de steun is verleend.
4. Een lidstaat verleent pas nieuwe de-minimissteun overeenkomstig deze verordening nadat hij zich ervan heeft vergewist dat de nieuwe de-minimissteun het totale bedrag aan de-minimissteun dat aan de betrokken onderneming is verleend, niet zodanig doet toenemen dat de in artikel 3, leden 2, 3 en 4, vastgestelde plafonds worden overschreden, en dat aan alle in deze verordening vastgestelde voorwaarden is voldaan.
5. Lidstaten die een centraal register op nationaal niveau gebruiken, dienen uiterlijk op 30 juni van elk jaar geaggregeerde gegevens in over de in het voorgaande jaar verleende de-minimissteun. De geaggregeerde gegevens bevatten het aantal begunstigden, het totale bedrag van de verleende de-minimissteun en het totale bedrag aan de-minimissteun per sector (aan de hand van de “NACE-classificatie”). Gegevens worden voor de eerste maal ingediend voor de-minimissteun die in de periode van 1 januari tot en met 31 december 2026 is verleend. De lidstaten kunnen bij de Commissie verslag uitbrengen over eerdere perioden indien de geaggregeerde gegevens beschikbaar zijn.
6. De betrokken lidstaat verstrekt de Commissie op haar schriftelijk verzoek binnen twintig werkdagen, of binnen de langere termijn die in het verzoek is vastgesteld, alle informatie die de Commissie nodig acht om te kunnen nagaan of aan de voorwaarden van deze verordening is voldaan, en met name het totale bedrag aan de-minimissteun in de zin van deze verordening en andere de-minimisverordeningen dat een onderneming heeft ontvangen.”;

(8) Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

(a) het volgende lid 3 bis wordt toegevoegd:

“3 bis Alle individuele de-minimissteun die tussen 1 januari 2014 en [datum van inwerkingtreding van deze wijziging] is verleend in overeenstemming met de bepalingen van deze verordening zoals van toepassing op het tijdstip van de steunverlening, wordt geacht niet aan alle criteria van artikel 107, lid 1, van het Verdrag te voldoen en is bijgevolg van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het Verdrag vrijgesteld.”;

(b) het volgende lid 5 wordt toegevoegd:

“5. Totdat het centrale register is opgezet en een periode van drie jaar bestrijkt, stelt een lidstaat die voornemens is overeenkomstig deze verordening de-minimissteun aan een onderneming te verlenen, de onderneming schriftelijk of elektronisch in kennis van het steunbedrag, uitgedrukt als bruto-subsidie-equivalent, en van het de-minimiskarakter ervan, waarbij hij rechtstreeks naar deze verordening verwijst. Wanneer overeenkomstig deze verordening op basis van een regeling de-minimissteun wordt verleend aan verschillende

ondernemingen en in het kader van die regeling aan die ondernemingen uiteenlopende bedragen aan individuele steun worden verleend, kan de betrokken lidstaat ervoor kiezen zijn verplichting na te komen door de ondernemingen een bedrag mee te delen dat overeenstemt met het maximale steunbedrag dat in het kader van de regeling kan worden toegekend. In die gevallen wordt het vaste bedrag gebruikt om te bepalen of het in artikel 3, lid 2, vastgestelde plafond in acht is genomen. Voordat de lidstaat de steun verleent, verlangt hij van de betrokken onderneming een schriftelijke of elektronische verklaring over alle andere onder deze verordening of andere de-minimisverordeningen vallende de-minimissteun die deze onderneming gedurende een periode van drie jaar heeft ontvangen.

- (9) in artikel 8 wordt de tweede alinea vervangen door:
“Zij vervalt op 31 december 2032.”.
- (10) De bijlagen I en II worden vervangen door de tekst in de bijlage bij de onderhavige verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de derde dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN

BIJLAGE

Maximale cumulatieve bedragen aan de-minimissteun voor ondernemingen die actief zijn in de primaire productie van landbouwproducten, per lidstaat, als bedoeld in artikel 3, lid 3

(in miljoen EUR)

Lidstaat	Maximumbedrag aan de-minimissteun ⁸
België	169,67
Bulgarije	85,38
Tsjechië	105,96
Denemarken	195,49
Duitsland	1 061,56
Estland	20,22
Ierland	170,89
Griekenland	198,66
Spanje	915,04
Frankrijk	1 365,06
Kroatië	44,44
Italië	1 031,75
Cyprus	12,33
Letland	28,84
Litouwen	61,28
Luxemburg	8,46
Hongarije	149,71
Malta	2,03
Nederland	510,71

⁸ De maximumbedragen moeten worden berekend als 1,5 % van het gemiddelde van de drie hoogste waarden van de jaarlijkse landbouwproductie van elke lidstaat in de periode 2012-2023. Vanwege de beschikbaarheid van gegevens is voor het Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland alleen de periode 2012-2022 in aanmerking genomen.

Oostenrijk	146,67
Polen	512,14
Portugal	160,70
Roemenië	335,39
Slovenië	22,58
Slowakije	42,66
Finland	74,59
Zweden	111,30
Verenigd Koninkrijk met betrekking tot Noord-Ierland	44,97